

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **P.L.**

wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne o czyny z art. 212 § 1 k.k. i 216 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 listopada 2025 r.,
wniosku sędziego o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. akt III KK 310/25,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego
W.W. od udziału w sprawie III KK 310/25 Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 15 listopada 2024 r., sygn. akt II Ka 373/24, utrzymujący w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 29 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 688/21, został zaskarżony kasacją obrońcy P.L. Sprawa ta została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą III KK 310/25. Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej, sprawę przydzielono SSN W.W.

Wyznaczony Sędzia SN złożył wniosek o wyłączenie go, na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k., od udziału w powyższej sprawie o sygn. akt III KK 310/25. W uzasadnieniu wskazał, że obrońca, który sporządził i wniósł kasację (adw. S.G.) jest jego doktorantem, przygotowującym w Katedrze Prawa Karnego

Uniwersytetu Jagiellońskiego rozprawę doktorską, której jest promotorem, a nadto podniósł, iż utrzymuje z doktorantem kontakty prywatne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Podstawa wyłączenia sędziego, jako *iudex suspectus*, może być każda okoliczność, jeżeli tylko uzasadnia wątpliwość co do bezstronności sędziego, która należy rozumieć zarówno jako subiektywne odczucie sędziego, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnego i poprawnie logicznie rozumującego obserwatora procesu, który nie jest zainteresowany jego wynikiem (zob. wyroki TK: z 27 stycznia 1999 r., K 1/98, OTK-A 1999, z.1, poz. 3; z 20 lipca 2004 r., SK 19/02, OTK-A 2004, z. 7, poz. 67; uchwała SN z 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007, z. 5, poz. 39; wyrok SN z 8 stycznia 2009 r., III KK 257/08; D. Świecki [red.], Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany. LEX/el 2025; J. Kosonoga, *iudex suspectus* w procesie karnym - zagadnienia wybrane w: A. Błachnio-Parzych, J. Jakubowska-Hara, J. Kosonoga, H. Kuczyńska [red.], Problemy wymiaru sprawiedliwości karnej. Księga Jubileuszowa Profesora Jana Skupińskiego, Warszawa 2013, s. 446 i n.). Złożenie przez sędziego oświadczenia o istnieniu okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w realiach konkretnej sprawy, do rozpoznania której został wyznaczony, obliuguje zatem sąd do starannego rozważenia przedstawionych w takiej inicjatywie przesłanek, zaś w wypadku ich obiektywnego występowania, powinno generalnie prowadzić do uwzględnienia złożonego przez sędziego żądania wyłączenia, gdy w aspekcie zewnętrznym może powstać wątpliwość o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub uczestników postępowania.

W świetle powyższych uwarunkowań, w realiach niniejszej sprawy, okoliczności przedstawione przez SSN W.W., a dotyczące jego relacji z autorem kasacji, mogłyby wywołać w odbiorze społecznym uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy kasacyjnej. W

określonym układzie procesowym, dzieląc zatem ocenę wyrażoną przez wyznaczonego Sędziego, należało orzec jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]